

Profetier om Jesus Kristus i Det Gamle Testamente—1

Esajas 7,14	Se, den unge kvinde skal blive med barn og føde en søn, og hun skal give ham navnet Immanuel.	Jesu fødsel	Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus.	Lukas-evangeliet 1,26-56...
Mika 5,1	Du, Betlehem, Efrata, du er lille blandt Judas slægter. Fra dig skal der udgå én, som skal være hersker i Israel;	Jesus fødes i Betlehem	Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage ...	Matthæus-evangeliet 2,1
Hosea 11,1	Jeg fik Israel kær, da han var ung, fra Egypten kaldte jeg min søn.	Flugten til Ægypten	Og han stod op, og mens det endnu var nat, tog han barnet og dets mor med sig og drog til Egypten.	Matthæus-evangeliet 2,14
Jeremias 31,15	I Rama høres klageråb, bitter gråd; Rakel græder over sine børn, hun lader sig ikke trøste over sine børn, for de er borte.	Barnemordet i Betlehem	Da Herodes nu indså, at han var blevet narret af de vise mænd, blev han rasende; og i Betlehem og i hele dens omegn lod han alle drenge på to år og derunder myrde, ud fra den tid, han havde fået opgivet af de vise mænd.	Matthæus-evangeliet 2,16
Esajas 7,14	Se, den unge kvinde skal blive med barn og føde en søn, og hun skal give ham navnet Immanuel.	Skal kaldes Immanuel	»Se, jomfruen skal blive med barn og føde en søn, og de skal give ham navnet Immanuel« – det betyder: Gud med os.	Matthæus-evangeliet 1,23
Esajas 8,23	Som Herren tidligere bragte skam over Zebulons land og Naftalis land, bringer han i fremtiden ære over Vejen langs Havet, Landet på den anden side af Jordan og Folkeslagenes Galilæa.	Virke i Galilæa	...han forlod Nazaret og kom og bosatte sig i Kapernaum ved søen, i Zebulons og Naftalis land, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas ...	Matthæus-evangeliet 4,13-14
Esajas 53,3	Foragtet og opgivet af mennesker, en lidelsesmand, kendt med sygdom, én, man skjuler ansigtet for, foragtet, vi regnede ham ikke for noget.	Afvises af sine egne	Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham.	Johannes-evangeliet 1,11
Zakarias 9,9	Bryd ud i jubel, Zions datter, råb af fryd, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til dig, retfærdig og sejrrig, sagtmodig, ridende på et æsel, på en æselhoppes føl.	Indtoget i Jerusalem	De kom med æslet og føllet og lagde deres kapper på dem, og han satte sig derpå. Den store folkeskare bredte deres kapper ud på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på vejen. Og skarerne, som gik foran ham, og de, der fulgte efter, råbte: Hosianna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det højeste!	Matthæus-evangeliet 21,7-9
Salmernes Bog 41,10	Selv min ven, som jeg stolede på, og som spiste brødet med mig, har løftet hælen imod mig.	Jesus forrådes af ven	Da det blev aften, satte han sig til bords med de tolv. Og mens de spiste, sagde han: »Sandelig siger jeg jer: En af jer vil forråde mig.«	Matthæus-evangeliet 26,20-21
Zakarias 11,12	»Hvis I synes, så giv mig min løn, og hvis ikke, kan I lade være!« De afvejede da min løn, tredive sekel sølv.	...for tredive sølvpenge	Da gik en af de tolv, han, som hed Judas Iskariot, til ypperstepræsterne og sagde: »Hvad vil I give mig for at forråde ham til jer?« De talte tredive sølvpenge op til ham.	Matthæus-evangeliet 26,14-15
Jeremias 32,9	Så købte jeg marken i Anatot af Hanam'el, min farbrors søn; jeg vejede sølvet af til ham, sytten sekel sølv.	Og købte Pottemagermarken	De traf da den beslutning at købe Pottemagermarken for pengene til gravplads for fremmede.	Matthæus-evangeliet 27,7
Salmernes Bog 35,11	Falske vidner står frem og kræver mig til regnskab for ting, jeg ikke kender til.	Falske anklager	Ypperstepræsterne og hele Rådet søgte at få et falsk vidneudsagn mod Jesus for at kunne dømme ham til døden, men de fandt ikke noget, selv om mange trådte frem og vidnede falsk.	Matthæus-evangeliet 26,59-60

Profetier om Jesus Kristus i Det Gamle Testamente - 2

Esajas 53,7	Han blev plaget og mishandlet, men han åbnede ikke sin mund; som et lam, der føres til slagtning, som et får, der er stumt, mens det klippes, åbnede han ikke sin mund.	Forsvarer sig ikke mod anklager	Jesus blev stillet for statholderen, og statholderen spurgte ham: »Er du jødernes konge?« Jesus svarede: »Du siger det selv.« Men på ypperstepræsternes og de ældstes anklager svarede han ingenting.	Matthæus-evangeliet 27,11-12
Esajas 50,6	Jeg lod dem slå min ryg og rive skægget ud af mine kinder. Jeg skjulte ikke mit ansigt for skændsler og for spyt.	Hånet og ydmyget	Så gav nogle sig til at spytte på ham og dække hans ansigt til og slå ham med knytnæve og sige til ham: »Profetér så!« Og vagtfolkene gik løs på ham med stokke.	Markus-evangeliet 14,65
Esajas 53,4	Men det var vore sygdomme, han tog, det var vore lidelser, han bar; og vi regnede ham for en, der var ramt, slået og plaget af Gud.	Tog vore lidelser på sig	Da det blev aften, bragte de mange besatte hen til ham, og han drev ånderne ud ved sit ord og helbredte alle de syge, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas.	Matthæus-evangeliet 8,16-17
Esajas 53,12	Derfor giver jeg ham del med de store, med de mægtige deler han bytte, fordi han hengav sit liv til døden og blev regnet blandt lovbrydere. Men han bar de manges synd og trådte i stedet for syndere.	Korsfæstet med røvere	Sammen med ham blev der korsfæstet to røvere, den ene på hans højre, den anden på hans venstre side.	Matthæus-evangeliet 27,38
Salmernes Bog 22,17	Hunde omgiver mig, en flok af forbrydere står omkring mig; de har gennemboret mine hænder og fødder	Hænder og fødder gennemboret	De andre disciple sagde til ham: »Vi har set Herren.« Men Thomas sagde til dem: »Hvis jeg ikke ser naglemærkerne i hans hænder og stikker min finger i naglemærkerne og stikker min hånd i hans side, tror jeg det ikke.«	Johannes-evangeliet 20,25
Salmernes Bog 34,21	Han beskytter alle hans knogler, ingen af dem bliver knust.	Ingen knogler brækkede	Da de kom til Jesus og så, at han allerede var død, knuste de ikke hans ben,	Johannes-evangeliet 19,33
Salmernes Bog 22,19	De deler mine klæder mellem sig, de kaster lod om min klædning.	Kaster lod om hans klæder	Da soldaterne havde korsfæstet Jesus, tog de hans klæder og delte dem i fire dele, én del til hver soldat. Også kjortlen tog de; men den var uden sammensyninger, ét vævet stykke fra øverst til nederst; derfor sagde de til hinanden: »Lad os ikke rive den i stykker, men trække lod om, hvem der skal have den.«	Johannes-evangeliet 19,23-24
Salmernes Bog 22,16	Min gane er tør som et potteskår, min tunge klæber til gummerne, du lægger mig i dødens støv.	Tørster	Derefter, da Jesus vidste, at alt nu var fuldbragt, og for at Skriften skulle opfyldes, sagde han: »Jeg tørster.«	Johannes-evangeliet 19,28
Salmernes Bog 69,22	De gav mig malurt at spise og eddike til at slukke min tørst.	Eddike at drikke	Der stod et kar fyldt med eddike. De satte så en svamp fyldt med eddiken på en isopstængel og stak den op til hans mund.	Johannes-evangeliet 19,29
Salmernes Bog 22,2	Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?	Forladt	Og ved den niende time råbte Jesus med høj røst: »Elí, Elí! leamá sabaktáni?« – det betyder: »Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?«	Matthæus-evangeliet 27,46
Esajas 53,9	Man gav ham grav blandt forbrydere og gravplads blandt de rige, skønt han ikke havde øvet uret, der fandtes ikke svig i hans mund.	Gravlæggelsen	Så tog Josef Jesu legeme og svøbte det i et rent lagen og lagde det i den nye grav, som han havde ladet hugge ud i klippen til sig selv. Og han væltede en stor sten for indgangen til graven og gik.	Matthæus-evangeliet 27,59-60
Salmernes Bog 16,10	For du vil ikke prisgive mig til dødsriget, din fromme vil du ikke lade se graven.	Opstandelsen	Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det.	Matthæus-evangeliet 28,8
Salmernes Bog 68, 19	Du er steget op til det høje, du har ført fanger med, du har taget gaver blandt menneskene, selv de genstridige; Gud Herren skal bo der.	Himmelfart	Han tog dem med ud af byen, hen i nærheden af Betania, og løftede sine hænder og velsignede dem. Idet han velsignede dem, skiltes han fra dem og blev båret op til himlen.	Lukas-evangeliet 24,50-51